

Laten we aan het tijdbot draaien!

“Kom, laten we aan het tijdbot draaien!” zei Emily de Brontosaurus. De dinosaurusvriendjes verveelden zich. Het regende buiten. Ze zaten met zijn allen in de veel te kleine grot en hadden niets te doen. Sander Stegosaurus had het bot gevonden onder een sappig struikje, waarvan hij aan het eten was. Het was een magisch bot. Als je het rond liet draaien, bracht het je naar een andere tijd.

Ze sloten allemaal hun ogen en hielden elkaars poten vast. Emily gaf een zwieper aan het bot met haar staart. Toen ze hun ogen

openden, zaten ze in een enorme grot, die vol stond met eten. Er waren tweebeners, een vreemd soort dinosaurussen die op hun achterpoten liepen, maar de dino's waren niet bang. De kleintjes renden naar de dinosaurusvriendjes toe om te spelen. De grotere renden weg en maakten veel lawaai. “Lunch!” brulde Emily en pakte wat ze maar pakken kon.

Ze zaten met zijn allen voor de grot en aten ALLES op. Daarna hielden ze een middagdutje. De Triceratops tweeling werd als eerste wakker.

Laten we weer
aan het bot
draaien!

